

Ocupăm primul loc în topul BERD privind practicienii în insolvență

BURSA 18.11.2014

* Interviu cu Simona Miloș, președintele INPPI

Profesia practicienilor în insolvență este organizată, la noi, în baza unor principii implementate în țara noastră cu mult înainte să fie dezbătute la nivel european, ne-a spus Simona Miloș, președintele Institutului Național de Pregătire a Practicienilor în Insolvență (INPPI), în cadrul unui interviu.

Domnia sa a ținut să precizeze că țara noastră ocupă primul loc în topul privind profesia practicienilor în insolvență, realizat de BERD.

Analiza a fost efectuată pe parcursul a doi ani, în baza unui număr de șapte indicatori, care vizează: licențierea și înregistrarea; legislația; supervizarea și disciplina; calificarea și pregătirea profesională; sistemul de desemnare a practicianului; standardele de muncă și etică; puterile legale și îndatoririle; remunerația.

În opinia Simonei Miloș, ceea ce ne trebuie este mai multă încredere în capacitatea noastră și o grijă accentuată pentru păstrarea unei conduite profesionale la înălțime, întrucât un cadru legislativ bine dezvoltat avem.

Reporter: Țara noastră a ieșit pe primul loc în topul privind profesia practicienilor în insolvență, realizat de BERD. Care au fost criteriile ce au stat la baza întocmirii acestui raport de evaluare?

Simona Miloș: Este vorba despre un raport de evaluare realizat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pe 27 de țări, din cele 35 cărora BERD le acordă asistență financiară. Este vorba despre țări din centrul și sud-estul Europei, dar și din Africa. Analiza a fost efectuată pe parcursul a doi ani, în baza unui număr de șapte indicatori. Aceștia vizează: licențierea și înregistrarea; legislația; supervizarea și disciplina; calificarea și pregătirea profesională; sistemul de desemnare a practicianului în insolvență; standardele de muncă și etică; puterile legale și îndatoririle; remunerația.

Cele 27 de state au fost împărțite în trei zone de prioritate în funcție de criteriile îndeplinite, România fiind în primul eșalon. Alături de Polonia, Ungaria, Croația și altele, țara noastră a ieșit pe primul loc. Este un rezultat onorant pentru România, dar și o recunoaștere pentru UNPIR, mare parte din meritul pentru acest rezultat datorându-se Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), care și-a elaborat reglementările privind codul de etică profesională, de disciplină, precum și Statutul profesiei. Parte din legislația aplicabilă profesiei de practician în insolvență a fost realizată direct de Uniune, nu de către Parlament.

Reporter: Care sunt avantajele pe care țara noastră le are în acest domeniu, comparativ cu celelalte state?

Simona Miloș: Reprezentăm o profesie bine organizată, cu un singur corp profesional de apartenență, cu reguli obligatorii legate de pregătirea profesională inițială și continuă, cu reguli de disciplină, de conduită, impuse drept condiții de păstrare a calității de membru. Spre deosebire de țări cu tradiție, care nu au avut o perioadă de comunism ca în România, la noi profesia este una nouă, înființată de doar 15 ani. Uniunea a fost înființată în 1999 și are peste 3.700 de membri, impactul și mesajul acesteia în societate - ca profesie liberală - fiind foarte puternice. Nu cred că sunt multe profesii liberale care să fi devenit vizibile într-o perioadă de timp atât de scurtă. Profesia de practician în insolvență a apărut destul de târziu, dar s-a consolidat rapid, s-a definit foarte clar, este bine organizată din interior și are un cadru legislativ foarte modern. Ceea ce ne diferențiază față de alte țări este că, din punct de vedere al principiilor de organizare a profesiei, ele au fost implementate cu mult înainte să fie dezbătute la nivel european. Spre exemplu, din cele șapte principii propuse de Universitatea Leiden din Olanda, spre a fi implementate la nivel european, șase sunt deja implementate în legislația românească a profesiei de practician, înainte ca ele să fi fost propuse oficial.

Reporter: Cum se prezintă țările dezvoltate din punct de vedere al organizării acestei profesii?

Simona Miloș: Sunt probleme și în țările dezvoltate. Reprezentantul Germaniei ne-a întrebat cum de avem atâtea statistici relevante, pentru că ei, în materia insolvenței, nu dețin astel de statistici. UNPIR este activă și din acest punct de vedere - are întocmite statistici pe grad de recuperare creanțe, pe număr de membri, pe număr de dosare, pe structură pe fiecare an, pe număr de cereri, pe grad de succes etc.

Franța se confruntă cu problema dereglementării profesiei de practician în insolvență, din cauza fenomenului de îmbătrânire, ce poate genera o posibilă lipsă de continuitate a acestei profesii. Aceasta și ca urmare a faptului că au fost prevăzute o serie de incompatibilități în exercitarea profesiei, neputând fi, concomitent, administratori judiciari, evaluatori sau avocați, spre deosebire de alte sisteme din celelalte țări, unde singura restricție vizează exercitarea simultană a acestor calități față de același debitor.

Așadar, nu sunt lucruri pe care alte țări să le aibă în mod deosebit și noi să nu le avem. Ceea ce ne trebuie este puțin mai multă încredere în capacitatea noastră profesională și o grijă accentuată pentru păstrarea unei conduite profesionale la înălțimea cadrului legislativ pe care îl avem.

Reporter: Cum a evoluat activitatea practicienilor în insolvență în perioada de criză?

Simona Miloș: În ciuda faptului că există și alte opinii, practicienilor în insolvență le-a mers mai bine în perioada de

boom imobiliar decât în criză. Atunci exista o piață consolidată a activelor, se vindea ușor, la prețuri mari, și nu aveam de-a face cu o politică de reducere a costurilor.

Până în 2007-2008, onorariul de succes era de aproximativ 10% din distribuiri, iar numărul insolvențelor era destul de mare. Impactul nu era, însă, foarte mare. Ulterior, a crescut numărul insolvențelor și s-a triplat munca practicienilor, dar onorariile de succes s-au redus, ajungând și la 1,5%-2% din sumele distribuite creditorilor.

Reporter: Cum a contribuit perioada de recesiune la evoluția sectorului insolvenței și la reformarea legislației de profil?

Simona Miloș: Întreaga reformă în materie de insolvență a venit de la nivelul Comisiei Europene și a instituțiilor financiare internaționale și nu a reprezentat un fenomen izolat în România. Sectorul insolvenței se reformează la nivel european. Criza financiară a ridicat mari probleme, conducând la o regândire a politicii din domeniu, în Europa.

Reporter: Cu ce probleme se confruntă practicienii în activitatea de zi cu zi?

Simona Miloș: Există comunicări ale Comisiei Europene care atrag atenția asupra faptului că fiecare companie merită salvată. La noi, s-a creat o prejudecată, foarte mulți spunând că nu are niciun rost să ne mai chinăm să salvăm companii atâta vreme cât doar 4-5% din totalul numărului de dosare reprezintă reorganizări, restul de 95% fiind falimente.

O astfel de statistică nu este relevantă dacă avem în vedere că acel 5% poate să conțină societăți de mare impact pentru economie. Nu poți gândi în termeni statistici prăbușirea unui colos cum ar fi Hidroelectrică. Dacă o astfel de societate se prăbușește, trebuie să ne gândim ce impact sistemic poate avea asupra economiei.

Vorbim despre contribuție la PIB, de numărul de salariați care rămân fără loc de muncă, de nivelul taxelor și impozitelor achitate la bugetul de stat, dar și de efectele în lanț generate la nivelul altor entități și chiar sectoare de activitate.

În același timp, societățile mici și mijlocii reprezintă principalul motor al economiei fiecărei țări. La nivel european, sunt peste 20 de milioane de astfel de societăți și au fost apreciate de Comisia Europeană ca fiind coloana vertebrală a economiei europene. Este frivol și superficial să considerăm că, dacă 95% din companiile în insolvență ajung în faliment, restul de 5% nu ar conta. Dacă și pe acestea le-am lăsa să intre în faliment, pe lângă costurile falimentului în sine și pierderile creditorilor, ne vom confrunta și cu sume lipsă la buget, care ar fi trebuit să provină de la respectivele firme dacă ar fi fost menținute în viață, cu locuri de muncă pierdute etc. Va trebui să vedem și ce contracte cheie, care au fost încheiate cu partenerii de afaceri, vor fi pierdute dacă societățile vor intra în faliment, acest fenomen având efecte în lanț. De aceea, niciodată nu trebuie să ne gândim în termeni procentuali când vorbim despre salvarea unei societăți.

O altă problemă este următoarea: sunt circa 33.000-35.000 de societăți pe an în insolvență. Din totalul numărului de dosare, 82% reprezintă companii fără niciun fel de bun. Cum să le reorganizezi dacă nu au active care să fie valorificate?

Performanța practicianului în insolvență trebuie privită și în funcție de acești factori externi care pot avea impact asupra capacității sale de a produce valoare, deși el face aceeași muncă ca și în cazul companiilor cu bunuri.

Gradul de recuperare a creanțelor, destul de redus, trebuie să țină seama de faptul că există un procent covârșitor de dosare fără bunuri și de faptul că de multe ori creditorii au refuzat să accepte valori de vânzare la prețurile reale de piață, sperând că perioadele de boom imobiliar vor reveni. În final, s-a dovedit că aceasta a fost o conduită greșită a creditorilor, care au sperat degeaba, pentru că au așteptat cinci ani forțând practicienii să organizeze zeci de licitații, în loc să permită vânzarea la cel mai bun preț oferit.

Reporter: La începutul acestei veri a intrat în vigoare Codul insolvenței. Există deja efecte în piață în urma implementării noii legislații în domeniu?

Simona Miloș: O primă statistică după ce Codul insolvenței a intrat în vigoare, respectiv la 1 iulie, este reducerea la jumătate a cererilor promovate de către debitorii, comparativ cu aceeași perioadă a anului trecut, care nu se mai grăbesc atât de mult să intre în insolvență. Acest lucru ne-am și propus - să stopăm valul de insolvențe la cererea debitorului, care de multe ori era justificat de avantajele pe care legea i le pune la dispoziție în privința posibilității de desemnare a practicianului provizoriu, al termenului de deschidere - debitorii își deschideau procedura în cinci zile, iar creditorii așteptau luni și luni, în funcție de agenda tribunalului - etc. Noul Cod al insolvenței a creat principiul prevalenței cererii creditorilor, numărul de cereri venite din partea creditorilor rămânând constant.

Reporter: Cum apreciați proiectul de lege privind falimentul personal, care se află în dezbateri la Senat?

Simona Miloș: Sunt perfect de acord că aceasta este o lege absolut necesară pentru economia țării noastre, mai ales în condițiile în care suntem printre ultimele țări din Europa care nu au o astfel de reglementare.

Cred, însă, că este un proiect complex, care ar fi trebuit să aibă efectuat în prealabil un studiu de impact. În primul rând, inițiativa prevede că toate cheltuielile sunt suportate de la bugetul de stat și nu știm care va fi sursa bugetară. De aceea, trebuie analizat cu atenție din această perspectivă.

În același timp, proiectul trebuie analizat din perspectiva logistică și a capacității instanțelor de a gestiona astfel de dosare. Eu nu cred că tribunalele sunt pregătite să absoarbă un număr masiv de astfel de dosare de faliment, în condițiile în care la nivelul Tribunalului București sunt în jur de 200 de dosare pe ședință.

Este nevoie de o pregătire, atât a debitorului, dar și a practicienilor în insolvență. Nu știm cine va verifica obligațiile impuse prin lege, cum ar fi cea care prevede că persoana fizică în faliment nu va putea să facă plăți mai mari de 1000 de lei fără să le raporteze.

În ultimul rând, trebuie văzut dacă proiectul este eficient sau dacă ar putea fi îmbunătățit, pentru că este o lege extrem de importantă și cu mare impact.

Reporter: Cum vedeți profesia de practician în insolvență peste zece ani?

Simona Miloș: În prezent, sunt instituții care interferează cu legea insolvenței, proceduri care pot fi instituite de organe de urmărire penală și care impactează procedurile de insolvență, dar și drepturile creditorilor, care nu au avut nimic de-a face cu operațiunile frauduloase ale debitorilor ajunși în insolvență. Se pune problema ce se întâmplă cu creanțele unei companii în insolvență garantate cu unele bunuri, în cazul dispunerii confiscării bunurilor respective. Trebuie să stabilim ordinea de distribuire a sumelor obținute din valorificarea acelor bunuri.

Ne confruntăm cu astfel de situații și nu știm care va fi dimensiunea acestui fenomen de vreme ce ne aflăm la începutul lui. Cred că este momentul să semnalăm că această situație ar putea crea o vulnerabilitate a sistemului prin prisma faptului că ar putea fi lezate interesele legitime ale creditorilor care nu au nicio culpă și nicio legătură cu activitatea infracțională a debitorilor.

Conform legii, pot fi instituite și măsuri de suspendare a posibilității intrării în insolvență a unei societăți. În practică, însă, se dispune suspendarea unor proceduri după ce ele au fost deschise, ceea ce este un lucru neeconomic, nefundamentat. Suspendarea procedurii atrage probleme majore legate de conservarea patrimoniului. Se pune și întrebarea dacă va putea fi executat silit un debitor aflat în insolvență cu procedură suspendată.

În aceste condiții, mi-aș dori ca la pregătirea profesională continuă pe care suntem obligați să o avem potrivit legii, sub sancțiunea pierderii licenței dacă nu îndeplinim numărul de ore de pregătire profesională pe an, să participe și judecătorii de penal.

Cred că în zece ani această profesie va avea un grad de pregătire profesională foarte înalt. Trebuie să punem în practică ce avem teoretic foarte bun, să nu facem rabat de la o conduită care ne obligă să fim la înălțime, să avem nu doar o lege bună, ci și eficace și aplicabilă.

Reporter: Mulțumesc!

EMILIA OLESCU

Articol preluat astăzi 18.11.2014, de pe www.bursa.ro, BURSA On Line
Copyright © 2003-2014 SC Meta Ring București SRL. Toate drepturile rezervate

Legea copyright-ului și tratatele internaționale protejează acest site. Nimic din acest site ori din site-urile afiliate nu poate fi reprodus sub nici o formă și în nici un fel fără permisiunea în prealabil scrisă de la Meta Ring București SRL. Reproducerea neautorizată a acestui site și a celor afiliate, ori a oricărei părți ce le compun va atrage după sine pedepsirea conform legislației în vigoare.

Pentru "revista presei" realizată de mijloace de difuzare în masă, articolele pot fi citate fără cost doar în limita a 300 de semne, dar fără a depăși jumătate din articolul sau știrea în cauză. În mod obligatoriu, în aceste cazuri, trebuie citată sursa informației.